

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/93/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010320
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814010320.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Ondreja Gáboríka v trestnej veci proti obžalovanému T. U., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom W., L. XXXX/XX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr.zák. v spojení s § 138 písm. a/ Tr.zák., § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák., § 127 ods. 4 Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. januára 2015, prejednal odvolanie obžalovaného T. U. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/95/2014 zo dňa 18. novembra 2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného T. U. zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/95/2014 zo dňa 18. novembra 2014 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný T. U., ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 06.08.2014, sp.zn. 2T/95/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 16.10.2014, sp.zn. 3To/74/2014, právoplatne uznatý vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr.zák. v spojení s § 138 písm. a/ Tr.zák., § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák., § 127 ods. 4 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 03.03.2014 okolo 9.20 h v Handlovej, v byte číslo X na L. XX, po predchádzajúcom slovnom konflikte sa vyhrážal svojmu otcovi U. U. zabitím nožom a následne sa vyhrážal, že mu vystrelí mozog z hlavy, pričom mieril krátkou ručnou expanznou zbraňou - samonabíjacou pištoľou, zn. EKOL Firat Magnum, kalibru 9 mm P.A., ktorá je určená na vystreľovanie nábojok so stredovým zápalom laborovaných špeciálnou látkou, poplašných nábojok a pyrotechnických zloží - ohňostrojov, na jeho hlavu, pritom bol agresívny a rozzúrený a u poškodeného vzbudil obavu, že vyhrážky uskutoční, preto poškodený zavolať políciu, sa odsudzuje podľa § 360 ods. 2, § 38 os. 4, 37 písm. m/ Tr.zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 17 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote podal proti rozsudku písomne odvolanie obžalovaný sám a aj prostredníctvom obhajcu.

Obhajca v podanom odvolaní poukázal na obsah výrokovvej časti napadnutého rozsudku a na to, že už v prípravnom konaní vznikli pochybnosti o zdravotnom stave obžalovaného a jeho trestnej zodpovednosti, z ktorého dôvodu bolo vo veci nariadené znalecké dokazovanie. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že obžalovaný netrpí duševných ochorením v pravom slova zmysle, ale trpí osobnostnou odchýlkou (abnormne štruktúrovaná osobnosť) od svojho útleho detstva s prihladnutím na organické poškodenie mozgu pri narodení alebo krátko po narodení. V rámci podaného odvolania zo strany obžalovaného voči predchádzajúcemu rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 06.08.2014 Krajský súd v Trenčíne vo svojom uznesení zo dňa 16.10.2014, sp.zn. 3To/74/2014, konštatoval, že prvostupňový súd sa nedostatočne vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré môžu mať vplyv na posúdenie otázky zníženej príčetnosti obžalovaného v čase spáchania skutku a keďže prípadná znížená príčetnosť je skutočnosťou, ktorá môže mať podstatný význam z hľadiska uloženia sankcie podľa

Trestného zákona, ako aj uloženia prípadného ochranného opatrenia. Preto uložil prvostupňovému súdu doplniť dokazovanie za účelom odstránenia rozporov so zameraním na objasnenie vplyvu poruchy osobnosti obžalovaného a s ňou spojenou impulzivitou a agresivitou na jeho konanie v čase spáchania činu. V tomto smere prvostupňový súd doplnil dokazovanie výsluchom znalca MUDr. Ladislava Frankoviča, ktorý však zotrval na svojich pôvodných záveroch podaných v znaleckom posudku zo dňa 26.04.2014 a v žiadnom prípade nepripustil možnosť, že by obžalovaný v čase spáchania činu mohol mať zníženú rozpoznávaciu alebo ovládaciu schopnosť, že by konal v stave zmenšenej príčetnosti. Obhajoba má za to, že za účelom objektívnejšieho posúdenia zdravotného stavu obžalovaného v čase spáchania skutku bolo potrebné otázku zníženej príčetnosti obžalovaného dať posúdiť iným znalcom z odboru psychiatrie, čo obhajoba aj navrhovala. Prvostupňový súd však tento návrh neakceptoval a uspokojil sa iba s doplňujúcim výsluchom znalca. Podľa názoru obhajoby je totiž málo pravdepodobné, že by doterajší znalci, ktorí už viackrát posudzovali zdravotný stav obžalovaného a vypracovávali viaceré znalecké posudky na osobu obžalovaného, zmenili svoje doterajšie závery, ktoré prezentovali v týchto svojich znaleckých posudkoch. Z tohto pohľadu potom vykonané doplnené dokazovanie iba výsluchom znalca MUDr. Frankoviča, obhajoba pokladá za nedostatočné a v žiadnom prípade nedošlo k odstráneniu rozporov, ktoré konštatoval odvolací súd. Obhajca navrhol, aby krajský súd v zmysle ustanovenie § 321 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 3 Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok o výroku o uloženom treste odňatia slobody a v zmysle § 322 ods. 1 Tr.por. vrátil vec okresnému súdu, aby ju znovu v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný vo svojom odvolaní uviedol, že podľa jeho názoru bolo porušené rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, a to tým, že znalci sa rozhodli nedoplniť znalecké dokazovanie, čo je uvedené aj v rozsudku. Po vstupe obžalovaného do pojednávacej miestnosti Okresného súdu Prievidza bolo pojednávanie v plnom prúde, neboli prítomní svedkovia a poškodený, „čo vyplýva aj zo zákona § 247 ods. 2 Tr.por. o nariadenom hlavnom pojednávaní.“ Ďalej v zmysle § 238 ods. 3 Tr.por. pred pojednávaním nebola prejednaná väzba a prepustenie z väzby. Taktiež bol porušený § 327 ods. 2 Tr.por. a taktiež § 65 ods. 8 Tr.por., a to tým, že „nebolo doručené a dostatočne odôvodnené neprítomnosť poškodeného U. U.“. Na koniec boli porušené práva § 34 Tr.por. tým, že obžalovanému neboli prečítané práva. Týmto odôvodnením obžalovaný žiadal odvolací súd o vykonanie dôkazov.

Krajský súd na podklade podaného odvolania obžalovaným na verejnom zasadnutí v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd, okrem vytýkaných chýb, zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, obžalovaný vo svojom odvolaní namietal, že po vstupe do pojednávanej miestnosti dňa 18.11.2014 už prebiehalo hlavné pojednávanie, namietal, že na hlavnom pojednávaní neboli prítomní svedkovia a poškodený, že pred hlavným pojednávaním nebolo rozhodnuté o jeho väzbe podľa § 238 ods. 2 Tr.por. a že na hlavnom pojednávaní nebol poučený o svojich právach podľa § 34 Tr.por.

V súvislosti s vyššie namietanými vadami konania, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že okresný súd v tej ktorej veci koná len jedno hlavné pojednávanie, účelom ktorého je najmä vykonanie dokazovania, pričom nie je rozhodné, či je hlavné pojednávanie konané len v jednom dni alebo vo viacerých dňoch. Pokiaľ je hlavné pojednávanie vykonávané vo viacerých dňoch, hlavné pojednávanie sa buď prerušuje (v prípade, ak je nariadené na viac dní) alebo odročuje (ak bolo nariadené na jeden deň a vznikla potreba doplniť dokazovanie - § 277 Tr.por.). Rovnako po zrušení rozsudku súdu prvého stupňa v rámci odvolacieho konania sa pokračuje v hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa.

S poukazom na uvedené, odvolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku, že dňa 18.11.2014 na hlavnom pojednávaní neboli prítomní svedkovia a poškodený, ktorí už boli vypočutí v predchádzajúcich dňoch hlavného pojednávania. Keďže o väzbe obžalovaného bolo podľa § 238 ods. 2 Tr.por. rozhodnuté okresným súdom dňa 24.06.2014, teda pred začiatkom hlavného pojednávania, odvolací súd nepovažoval za dôvodné ani obžalovaným v odvolaní namietané porušenie ustanovenia § 238 ods. 2 Tr.por. Za neopodstatnenú považoval odvolací súd aj námietku obžalovaného o porušení poučovacej

povinnosti podľa § 34 Tr.por. na hlavnom pojednávaní dňa 18.11.2014, keďže podľa zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 23.07.2014 bol obžalovaný poučený o svojich právach na začiatku hlavného pojednávania a po tomto poučení uviedol, že zákonnému poučeniu porozumel.

Pokiaľ obžalovaný v odvolaní namietal, že v čase vstupu jeho osoby do pojednávacej miestnosti dňa 18.11.2014 „bolo pojednávanie v plnom prúde“, odvolací súd na základe obsahu zápisnice a obsahu nosiča (nahrávky) z hlavného pojednávania dňa 18.11.2014 bol v tento deň vykonaný len výsluch znalca, výsluch obžalovaného k jeho žiadosti o prepustenie z väzby, boli urobené záverečné reči a okresný súd rozhodol vo veci samej a o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby. Zo zápisnice a z nosiča nepochybne vyplýva, že obžalovaný bol prítomný v pojednávacej miestnosti počas všetkých vyššie uvedených úkonov, vykonávaných na hlavnom pojednávaní dňa 18.11.2014. Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku obžalovaného, že sa nezúčastnil všetkých úkonov vykonávaných na hlavnom pojednávaní.

S poukazom na uvedené, odvolací súd nedospel k záveru o dôvodnosti chýb v postupe okresného súdu, vytýkaných v odvolaní a ani existenciu chýb konania, ktoré v odvolaní neboli vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania.

Pokiaľ ide o správnosť samotného napadnutého rozsudku, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, odvolaciu súdu už v tomto konaní neprináležalo preskúmať otázku viny obžalovaného, o ktorej bolo už právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 06.08.2014, sp.zn. 2T/95/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 16.10.2014, sp.zn. 3To/74/2014. Úlohou okresného súdu bolo v danom prípade preskúmať správnosť a zákonnosť výrokov napadnutého rozsudku o treste. Z dôvodov odvolania obžalovaného so zameraním aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. (§ 317 ods. 1 Tr.por.)

Súci viazaný dôvodmi odvolania obžalovaného v zmysle vyššie uvedeného, odvolací súd konštatuje, že námietky voči správnosti samotného napadnutého rozsudku obsahuje len odôvodnenie odvolania obžalovaného, podaného prostredníctvom obhajcu. Z dôvodov odvolania obhajcu vyplýva, že namietal správnosť postupu okresného súdu, keď v nadväznosti na dôvody predchádzajúceho zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu nenariadil znalecké dokazovanie inými znalcami.

Odvolací súd s poukazom na dôvody svojho uznesenia zo dňa 16.10.2014, sp.zn. 3To/74/2014, považuje za potrebné poukázať na to, že na dôvodoch tohto uznesenia v čase jeho vydania v celom rozsahu zotráva, a týmto na ne poukazuje. Považuje za potrebné zdôrazniť, že v uvedenom uznesení nebolo nariadené okresnému súdu doplniť dokazovanie tzv. „kontrolným“ znaleckým posudkom v zmysle poslednej vety ustanovenia § 146 Tr.por., ale úlohou okresného súdu bolo predovšetkým pokúsiť sa odstrániť určité pochybnosti o správnosti záverov znaleckého posudku, rozhodných z hľadiska ukladania trestných sankcií postupom podľa prvej vety § 146 Tr.por. Okresný súd teda postupoval správne, ak žiadal znalcov o vysvetlenie a doplnenie znaleckého posudku.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania, vrátane doplnenia dokazovania v súlade s pokynom odvolacieho súdu, dospel k záveru, že v dôsledku zdravotného stavu obžalovaného v čase činu boli zachované rozpoznávacie schopnosti obžalovaného, forenzne nevýznamne (bez rozhodného významu), mohli byť znížené jeho ovládacie schopnosti, v dôsledku čoho príčetnosť obžalovaného v čase nebola znížená v zmysle § 73 ods. 2 písm. a) Tr.zák. S poukazom na to, že tieto závery znalcov zodpovedajú okresným súdom správne zisteným ostatným skutkovým okolnostiam prípadu, odvolací súd nezistil, že by takto doplnené znalecké závery neboli náležite odôvodnené, logické a úplné tak, aby zakladali dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr.por. Z uvedených dôvodov ani podľa názoru odvolacieho súdu neboli dané dôvody na postup okresného súdu podľa druhej vety § 146 Tr.por. Preto odvolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku obhajcu obžalovaného, že okresný súd nedoplnil znalecké dokazovanie iným znalcom.

Z hľadiska dôvodov, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ktoré by však odôvodňovali podanie dovolania, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr.por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobrať na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného T. U. nie je dôvodné. Preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.